

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR
PUBLICE A JUDETULUI SALAJ

D E C I Z I A Nr.19

din 2006

privind soluționarea contestației formulată de către dl.X cu domiciliul în loc, nr. , jud.Sălaj, înregistrată la D.G.F.P.Sălaj sub nr. din .2005.

Direcția generală a finanțelor publice a județului Sălaj a fost înștiințată de către Biroul vamal Zalău, prin adresa nr. din 2005, înregistrată la D.G.F.P. Sălaj sub nr. din 2005, asupra contestației formulată de către dl. X împotriva actului constatator nr. din 2005 și a proceselor verbale nr. și din 2005.

Obiectul contestației îl constituie diferența de datorie vamală în sumă de lei, respectiv dobânzi în suma de lei și penalități de întârziere în sumă de lei stabilite prin actul constatator nr. / 2005, respectiv procesele verbale nr. și din 2005. Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată și a fost semnată în original de către dl. X la data de .2006.

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite prevederile Ordonanței Guvernului nr.92/2003, republicată, cu privire la contestații, Direcția generală a finanțelor publice Sălaj este investită să se pronunțe pe fond în ceea ce privește soluționarea contestației.

I. Dl. X contestă actul constatator nr. / 2005 și procesele verbale nr. și din 2005, arătând următoarele:

În data de 2003 a importat un automobil OPEL ASTRA pentru care a achitat datoria vamală calculată de organul vamal în sumă de lei, cu chitanța nr. din .2003.

În baza certificatului de origine EUR nr. L a beneficiat de scutire de taxe vamale.

Din documentele menționate mai sus a rezultat că motivul recalulării drepturilor vamale este faptul că administrația vamală germană a comunicat că exportatorul din caseta 1 a certificatului de origine nu a cerut eliberarea și nu a semnat în caseta 12. Concluzia organului vamal este că nu se poate confirma că bunul este originar în sensul Acordului România UE.

Contestatarul nu este de acord cu motivația organului vamal, invocând art.32 pct.5, respectiv art..29 din Protocolul nr.4.

Arată că din răspunsul dat de Biroul vamal Zalău nu rezultă că autoritatea vamală germană ar fi infirmat caracterul original al mărfurilor sau autenticitatea documentului.

2. În ceea ce privește dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă de 1056 lei, arată că dacă plata accizelor și a taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor din import definitiv urmează regimul plății diferențelor de taxe vamale, atunci și plata diferențelor de tva urmează regimul diferențelor de taxe vamale. Faptul generator pentru diferența de accize și tva este tocmai diferența de taxă vamală stabilită prin actul constatator.

II. Din actul constatator nr. din 2005 încheiat de către Biroul vamal Zalău se rețin următoarele:

DI. X din , nr. , județul Sălaj a importat cu chitanța nr. din 2003 un autoturism OPEL ASTRA, serie șasiu , an fabricație 2000, cu o valoare în vamă de lei.

Urmare controlului " a posteriorii", inițiat de Biroul vamal Zalău pentru certificatul EUR 1 nr. prezentat la data importului autoritatea vamală germană a comunicat faptul ca exportatorul din caseta nr.1 nu a cerut eliberarea unui certificat EUR 1 si nu a semnat in caseta 12. Nu se poate confirma că autovehiculul acoperit de certificatul în cauză este original în senul Acordului România-UE, autoturismul nu beneficiază de regim tarifar preferențial.

S-a procedat la recalcularea drepturilor vamale în baza art.107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei, constatările organului vamal, motivele invocate de contestatar, precum și legislația în vigoare la acea dată, se rețin următoarele:

În fapt, dl. X importă în data de 2003 un autoturism OPEL ASTRA pentru care în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nr.L a obținut preferințe tarifare.

Ulterior, Biroul vamal Zalău a solicitat administrației vamale germane verificarea dovezii de origine prezentată de importator.

Urmare acestei verificări, administrația vamală germană a comunicat faptul că exportatorul care a semnat în caseta 1 a certificatului de origine nu a cerut eliberarea unui certificat EUR 1 si nu a semnat in caseta 12.

Contestatarul nu este de acord cu motivația organului vamal, invocând art.32 pct.5, respectiv art. 29 din Protocolul nr. 4.

Arată că din raspunsul dat de biroul vamal Zalău nu rezultă că autoritatea vamală germană ar fi infirmat caracterul original al mărfurilor sau autenticitatea documentului.

În drept, Protocolul din 25 ianuarie 1997 referitor la definirea noțiunii de " produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul european, instituind o asociere între România, pe de parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte, ratificat de Ordonanța Guvernului nr.1/1997, la art.16 prevede:

Conditii generale

1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model este prezentat în anexa nr. III;

b) fie în cazurile specificate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații, denumită în cele ce urmează "declarație pe factură" dată de exportator pe o factură, pe o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză.

Art. 17 al aceluiași act normativ prevede:

Procedura pentru eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR

1.

1.

2.

3. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, trebuie să prezinte oricând la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, toate documentele necesare care dovedesc caracterul original al produselor, în cauză precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în protocol.

Și la art.32 al aceluiași act normativ se prevede:

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente caracterul original al produselor în cauză sau de îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în protocol.

2.

3.

4.

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate originare din Comunitate, din România sau din una din țările la care se face referire la art. 3 și 4 și dacă îndeplinesc condițiile stipulate în acest protocol.

Urmare controlului "a posteriorii" inițiat de autoritatea vamală română, autoritatea vamală germană a constatat că exportatorul menționat în caseta 1 a certificatului de origine EUR 1 **nu a solicitat eliberarea unui certificat EUR 1, nu a semnat în caseta 12 a aceluiași certificat**, motiv pentru care a invalidat certificatul de origine vizându-l corespunzător în caseta 14, în spetă nefiind vorba de mici neconcordanțe formale așa cum susține contestatarul.

Art. 29 al Protocolului din 25 ianuarie 1997 referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul european, instituind o asociere între România, pe de parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora pe de altă parte, ratificat de Ordonanța Guvernului nr.1/1997 referitor la noțiunile de neconcordanțe și erori formale stipulează:

1) Constatarea unor mici neconcordanțe între mențiunile făcute pe dovada originii și cele făcute pe documentele prezentate unității vamale, în vederea îndeplinirii formalităților pentru importul produselor, nu anulează ipso facto valabilitatea dovezii

originii, dacă se stabilește în mod evident că acest document corespunde produsului prezentat.

2. Erorile formale evidente, precum erorile de dactilografiere pe dovada de origine, nu trebuie să determine respingerea acestui document dacă aceste erori nu sunt în măsură să creeze dubii în ceea ce privește corectitudinea declarațiilor făcute în acest document.

Având în vedere acest articol al Protocolului invocat de contestatar în susținerea contestației se reține că semnarea certificatului de origine în caseta 12 este una dintre condițiile pe care trebuie să le îndeplinească exportatorul prin aceasta certificându-se realitatea și autenticitatea datelor înscrise în acesta respectiv originea comunitară a bunurilor exportate.

Pe baza răspunsului primit de la autoritatea vamală germană potrivit căruia autoturismul importat și acoperit de certificatul EUR 1 nr.L nu beneficiază de regim tarifar preferențial, autoritatea vamală română a procedat în conformitate cu art.107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României.

"În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare."

Totodată organele vamale au stabilit că pentru neplata la termen a drepturilor de import, contestatarul are obligația de a achita dobânzi și penalități de întârziere aferente acestora.

În speță, sunt incidente prevederile art.61 alin.(1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal care prevăd că "autoritatea vamală are dreptul ca într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor".

Referitor la momentul nașterii datoriei vamale, la art.141 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal se precizează:

"(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate"

La art.61 alin.(5) din același act normativ se dispune astfel:

"diferențele în plus sau în minus privind alte drepturi de import se soluționează potrivit normelor care reglementează aceste drepturi".

În drept, Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, referitor la dobânzi și penalități prevede:

art.115(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

art.116(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite, taxe, contribuții, **precum și cele administrate de organele vamale, stabilite de organele competente**, dobânzile se

datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului, taxei sau contribuției, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv."

art.121(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

Având în vedere că debitul cu titlu de taxe vamale și alte drepturi de import trebuia achitat la data importului (data depunerii declarației vamale)- în mod legal organele vamale au calculat dobânzi și penalități de întârziere.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 186 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE

1.Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de către dl. X pentru suma de lei reprezentând datorie vamală cu dobanzile și penalitățile aferente în suma de lei

2.Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Salaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,